

Title	A Comparison of Imperfectivity in Leinong Naga, Burmese, and Lisu
Researcher	Ohn Mar Htun Gwa
Degree	Master of Arts in Linguistics Payap University, Chiang Mai, Thailand
Advisor	Dr. Larin Adams
Co-Advisor	Dr. George Bedell
Date of Approval	5 March 2010
Number of Pages	124
Keywords	Imperfectivity, Leinong Naga, Burmese, Lisu

ABSTRACT

Using traditional grammar theory, this thesis looks at how aspect of imperfectivity is expressed in three Tibeto-Burman languages; Burmese, Lisu, and Leinong Naga. In each language three verbal particles alone, and in combination, are found to mark incomplete (imperfective) states of affairs.

This thesis especially focuses on colloquial Burmese spoken near Mandalay, the Northern Lisu dialect of Lisu, and Leinong Naga of Naga. Burmese, Lisu, and Leinong Naga are all verb final, tonal, and have little morphology. Burmese belongs to Burmish and Lisu is in the Loloish group of Burmese-Lolo branch of Tibeto-Burman language family. Leinong Naga is one of the Naga varieties found in Burma and India. It belongs to the Northern Naga group which belongs to the Bodo-Garo-Northern Naga branch of the Tibeto-Burman language family. Leinong Naga is one of the unwritten languages of the Burmese ethnic groups.

This research shows that imperfective behavior is expressed differently depending on the verbs (event types) which the verbal particles interact with. Multiple event types, such as states (including stage-level property and individual-level property

states, and resultant state), activities, accomplishments, and achievements are needed to describe the imperfectivity behavior in these languages.

It concludes that in these three languages, imperfectivity is expressed by means of verbal particles. However, between languages these particles do not show one to one equivalent semantic content to each other. Behavior of imperfective denotations in these languages largely depends on the kinds of verbs the verbal particles interact with.

PAYYAP UNIVERSITY

ชื่อเรื่อง	การเปรียบเทียบลักษณะการณไม่สมบูรณ์ในภาษาเลย นากา พม่าและลีซู
ผู้จัดทำ	นาง โอง มาทูน กวา
หลักสูตร	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาภาษาศาสตร์) มหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ ประเทศไทย
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ดร. ลาริน อตัมส์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ดร. จอร์จ บีเดล
วันที่อนุมัติผลงาน	5 มีนาคม 2553
จำนวนหน้า	124
คำสำคัญ	ลักษณะการณไม่สมบูรณ์ของภาษาเลยของนากา พม่า และลีซู

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ใช้ทฤษฎีไวยากรณ์แบบดั้งเดิมเพื่อศึกษาการใช้คำแสดงกาลลักษณะในลักษณะการณไม่สมบูรณ์ในภาษาทั้งสามในตระกูลของภาษาทิเบต-พม่า นั่นคือ ภาษาพม่า ลีซู และเลยนองนากา ซึ่งในแต่ละภาษานั้น ได้พบการใช้อนุภาคเชิงกริยา (verbal particle) ทั้งแบบตัวเดียวอยู่สามคำ และแบบรวมกลุ่มกัน เพื่อแสดงสภาพลักษณะการณไม่สมบูรณ์

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เน้นศึกษาเฉพาะภาษาพูดของภาษาพม่าที่ใช้ใกล้แถบแมนดาเลย์ ภาษาถิ่นของลีซูตอนเหนือ และภาษาเลยนองนากาเท่านั้น ภาษาพม่า ลีซู และเลยนองนากา ล้วนเป็นภาษาที่มีกริยาอยู่ท้าย มีเสียงวรรณยุกต์ และมีการใช้จิวภาค (morphology) อยู่บ้าง ภาษาพม่าจัดอยู่ในกลุ่มภาษาเบอร์มิส (Burmish) ภาษาลีซูอยู่ในกลุ่มที่เรียกว่ากลุ่มโลโล (Loloish) ของโลโล-เบอร์มิสในตระกูลภาษาทิเบต-พม่า ส่วนภาษาเลยนองนากาเป็นหนึ่งในภาษาถิ่นของภาษานากาที่พบในประเทศพม่าและอินเดีย ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มนากาตอนเหนือ ของโบโด-กาโร นากาเหนือ (Bodo-Garo-Northern Naga) ของตระกูลภาษาทิเบต-พม่า ภาษาเลยนองนากานี้เป็นหนึ่งในภาษาที่ไม่มีภาษาเขียนในกลุ่มชนกลุ่มน้อยในประเทศพม่า

การวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมของลักษณะการณไม่สมบูรณ์นั้นแตกต่างกันไปตามคำกริยา)ประเภทเหตุการณ์ (ที่มีความสัมพันธ์กับอนุภาคเชิงกริยา นอกจากนี้เพื่ออธิบายถึงพฤติกรรมของ ลักษณะการณไม่สมบูรณ์ในภาษาเหล่านี้ จำเป็นต้องทำการศึกษาระบบเหตุการณ์หลาย ชนิด เช่น สภาพเหตุการณ์ (states) (ในที่นี้รวมถึง คุณลักษณะของระดับสภาพเหตุการณ์ (stage-level property) คุณลักษณะของสภาพเหตุการณ์ระดับปัจเจกบุคคล (individual-level property state) และ สภาพเหตุการณ์ของผลลัพธ์ (resultant state) เหตุการณ์ที่ แสดงกิจกรรม (activities) เหตุการณ์ที่แสดงการบรรลุเป้าหมาย (accomplishments) และ เหตุการณ์ที่แสดงผลสำเร็จ (achievements)

การศึกษานี้สรุปว่าในภาษาทั้งสาม มีการแสดงลักษณะการณไม่สมบูรณ์โดยวิธีการใช้อนุภาคเชิง กริยา อย่างไรก็ตาม อนุภาคเหล่านี้ในภาษาต่างๆดังกล่าวไม่ได้มีความหมายที่เหมือนกันแบบคำ ต่อคำ พฤติกรรมการแสดงลักษณะการณไม่สมบูรณ์ในภาษาเหล่านี้ โดยส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับชนิด ของคำกริยา ที่มีความสัมพันธ์กับอนุภาคเชิงกริยา